

Мельник Катерина Петрівна,
к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування
Волинський національний університет ім. Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна

ТЕНДЕНЦІІ ТРАНСФОРМАЦІЇ МЕТОДОЛОГІЇ АУДИТУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Успішна діяльність і сталий розвиток об'єднаних територіальних громад в Україні підвищить інвестиційну привабливість сільських територій. Створення нових і адекватна модернізація наявних об'єктів підприємницької, соціально-культурної та екологічної діяльності в умовах децентралізації влади стануть критеріями оцінки виконання бюджетотворчої функції територіальних громад і повноцінного масштабного розвитку їх територій [1, 38].

Однак в нових умовах посилюється значення функції контролю, в якості незалежної оцінки стану справ, пріоритетів розвитку, що можливе за умови адекватно організованої системи аудиту. Комплекс дій, який окрім перевірки використання бюджету, включає оцінку стану розвитку сільських територій, визначення оптимальних шляхів залучення необхідних ресурсів, розробку заходів зі збереження наявного потенціалу та його модернізації, здатен забезпечити аудит [1, 38], за умови перегляду і трансформації його методології відповідно до сучасних потреб суб'єктів господарювання. Тому доцільно визначити рамки розширення меж методології аудиту в умовах сталого розвитку.

У вітчизняних дослідженнях теорії й методології аудиторської діяльності «місія аудиту» не розглядається як базова категорія. Натомість у сучасних інституціональних і поведінкових доктринах місія є визначальною у розвитку будь-якої діяльності. Вона формує її предмет, функціональність і подальший розвиток.

Це також притаманно аудиторській діяльності. В загальному місія аудиту – це зміна методології, а конкретніше:

- 1) напрями змін, підходи, методи;
- 2) можливості цифрової економіки (процедури, докази);
- 3) ІТ-аудит/цифрові зміни.

На підставі цього можна сформулювати нові підходи до побудови методології аудиту шляхом застосування рамкового методу розширення її меж за методологію аудиту фінансової звітності з доповненням сегментів методології, які з'являються при виконанні аудитом місії соціально-економічного інституту та завдань, що покладаються на аудит при реалізації цілей сталого розвитку. Це дозволяє сформулювати в теорії напрями інституціональної та людиноцентричної трансформації методології аудиту, уже на тепер апробувати нові методологічні підходи до аудиту інтегрованої звітності.

В ході дослідження виявлено вплив чіткої ідентифікації місії не тільки на предметну функціональність аудиту, а й на розвиток його методології. За

результатами запропоновано застосування рамкового методу закладення основ подальшого розвитку методології.

Таким чином, інституціональна та людиноцентрична трансформація методології аудиту передбачає: розвиток фінансової звітності зумовлює відповідний розвиток методології аудиту фінансової звітності, разом з тим трансформація фінансової звітності в інтегровану вимагає врахування у методології аудиту як соціально-економічного інституту, що забезпечує довіру суспільства до суб'єктів господарювання. І як наслідок методологія аудиту зумовлена його статусом соціально-економічного інституту і статусом невід'ємної складової забезпечення сталого розвитку.

Отже, методологія аудиту фінансової звітності передбачає трансформацію до методологічних новацій, зумовлених потребою аудиторського забезпечення досягнення цілей сталого розвитку, а саме:

1. економічної безпеки;
2. справедливої податкової політики;
3. доступу земельних ресурсів;
4. розвитку персоналу і гендерної рівності;
5. розвитку сільських територій;
6. інноваційної модернізації;
7. капіталізації активів;
8. справедливого ціноутворення;
9. інше.

Сучасним драйвером такої трансформації є потреба в методологічному наповненні аудиту інтегрованої звітності суб'єктів господарювання. У подальшому вбачається зростання впливу на ці процеси державної політики сталого розвитку, політики органів місцевої влади та сільських об'єднаних територіальних громад.

Інституціональна та людиноцентрична трансформація методології аудиту дозволяє удосконалити підходи до виміру ефективності задіяння інституту аудиту до розвитку сільських територій через визначеність у застосуванні індикаторів рівня аудиторського забезпечення публічності господарської й бюджетної діяльності (кількість угод на громадсько-аудиторське партнерство, аудит бюджетів, публічних закупівель, планів розвитку об'єднаних територіальних громад, аудит інтегрованої звітності суб'єктів господарювання) та причетності інституту аудиту до зростання соціально-економічних і екологічних показників сталого розвитку об'єднаних територіальних громад (зростання підприємницьких структур, робочих місць, бюджетів об'єднаних територіальних громад, рівня капіталізації активів і т.п.). Така визначеність з оцінкою ролі інституту аудиту в забезпеченні сталого розвитку сільських територій піднімає його державницький і соціальний імідж та є для професії дороговказом в епоху сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Мельник К.П. Аудит в об'єднаних сільських територіальних громадах. Облік і фінанси. 2018. № 4 (82). С. 38-42.